

РЕШЕНИЕ

№ 5482

гр. София, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10034** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 328, вр. с чл.327 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/.

Образувано е по жалба на М. И. Г., [ЕГН], чрез адв. В. С. срещу Заповед № РД-04-02-3227 от 24.09.2020 г., издадена от административен ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура, с която на жалбоподателя е наложена административна санкция „Обръщане на внимание“ по чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

По съображения за незаконосъобразност, жалбоподателят моли за отмяна на заповедта. Счита, че същата е издадена при съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа, че заповедта е немотивирана, като е издадена без да са налице фактически и правни основания за издаването ѝ. Излага подробни съображения, че актът е издаден в противоречие на чл. 327, ал.1 ЗСВ, при липса на мотиви и при несъобразяване с целта на закона. Позовава се на практика на ВАС.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят, чрез адвокат С., поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски по делото, за които представя списък. Представя и подробни писмени бележки.

Ответникът – Административният ръководител на Софийска районна прокуратура не се явява и не се представлява е в съдебно заседание. Представени са по делото писмени бележки.

Административен съд София - град, III отделение, 60-и с-в, след като обсъди

доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Образувана е административна преписка № 1340/2020г. по описа на СРП по повод постъпили материали от извършена проверка в изпълнение на Заповед № РД - 04 - /05.06.2020 г. на административния ръководител на Софийска градска прокуратура – градски прокурор за извършена цялостна ревизия на работата на М. И. Г. - прокурор в Софийска районна прокуратура /СРП/ по възложените му дела и преписки за периода от 09.06.2017 г. до 09.06.2020 г., като ревизията е обхванала срочност на произнасянията, отменени постановления по инстанционен и служебен контрол, оправдателни присъди и върнати от съда дела.

В резултат на преписката със Заповед № РД-04-02-2939/27.08.2020г. на и.ф. административен ръководител на СРП, е образувано дисциплинарно производство по реда на Глава шестнадесета от ЗСВ. В същата заповед и.ф. административен ръководител на СРП е определил комисия в състав: Д. С. – заместник районен прокурор на СРП, Р. Т. - заместник - районен прокурор на СРП и И. С. - прокурор в СРП, която да изготви обобщена справка, относно наличието на основание за реализиране дисциплинарна отговорност на прокурор М. Г..

В хода на проведеното дисциплинарно производство са събрани данни за разпределени и възложени на прокурор М. Г. в периода от 18.09.2017 г. до 09.06.2020 г. – 349 досъдебни производства и 884 броя преписки.

Дисциплинарно разследващият орган е установил, че е налице неспазване на едномесечни срок за произнасяне по чл. 242, ал.4 т НПК и чл. 145, ал.2 от ЗСВ по 21 броя досъдебни производства, по 56 преписки и досъдебни производства, изброени в оспорената заповед.

В хода на проведеното дисциплинарно производство е приобщена и справка относно натовареността на прокурор М. Г.. Съгласно обобщените данни за периода, среднодневната му натовареност е, както следва: За 2017 - 3.55 % (при среднодневна товареност в СРП - 2.79% и 3.02% - за страната), за 2018г. - 5.37% (при среднодневна натовареност в СРП - 3.51% и 3.27% - за страната), за 2019г. - 5.19% (при среднодневна натовареност в СРП - 3.27% и 3.09% - за страната и за 2020г. - 5.05% (при среднодневна натовареност в СРП - 3.54% и 2.88% - за страната).

След анализ и оценка на събраните в хода на производството данни, комисия назначена със Заповед № РД - 04 - 02 - 2939/27.08.2020г. на и.ф. административен ръководител на СРП е приел, че при решаване на разпределените му преписки и досъдебни производства прокурор М. Г. не е осъществил признаците на дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал.3, т.1 от ЗСВ, а именно системното неспазване на сроковете, предвидени в НПК и ЗСВ.

С оглед констатираните нарушения по движението на делата и организацията на работата по делата и преписките на прокурор М. И. Г., комисията е приела, че вътрешноорганизационната мярка „обръщане на внимание“, визирана в разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ би постигнала необходимия дисциплинаращ ефект за недопускане в бъдеще на констатираните пропуски.

В хода на дисциплинарното производство прокурор М. Г. е депозирал писмено становище, като е изтъкнал, че през проверявания период е бил с изключително сока натовареност. Като причина за забавянето е посочил също много участия в съдебни Д., както и въведеното през месец март 2020 г. извънредно положение, във връзка с пандемията от COVID - 19.

Със Заповед № РД-04-02-3227 от 24.09.2020 г., издадена от административния ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура, на М. И. Г. е наложена административна санкция „обръщане на внимание“, на основание чл. 327, ал. 1 от ЗСВ /в сила от 09.08.2016 г./. Наложена административна санкция „обръщам внимание“ е във връзка с допуснатото от него нарушение по движението и организацията на работата по съдебни производства и преписки, лимитативно посочени в оспорената заповед.

При така установените факти, Административен съд София – град, III отделение, 60-и състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт, като по същество е основателна.

Предвид характера на оспорения акт, притежаващ белезите на индивидуален административен акт, с оглед правилото на чл. 328 от ЗСВ, съдебният контрол следва да бъде осъществен при стриктното съблюдаване на разпоредбата на чл. 168 от АПК, изрично вменияваща задължение за съда да проведе регламентирания контрол по законосъобразността на акта не само въз основа на възведените от оспорващия основания, а при цялостна проверка на акта на всички посочени в чл. 146 от АПК основания.

В този смисъл, настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган - административният ръководител на Софийска районна прокуратура, съобразно правилото на чл. 327 от ЗСВ. Не са налице основания за прогласяване на нищожността на оспорената заповед, с оглед дължимата служебна проверка за валидността на акта, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК.

Следва да се отбележи още, че въпросът дали нарушаването на правото на защита на магистрата е основание за отмяна на заповедта по чл. 327 ЗСВ като нарушение по чл. 146, т. 3 АПК се преценява съобразно конкретните обстоятелства във всеки отделен случай. В производството по чл. 327 от ЗСВ, нарушението на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето може да обуслови отмяна на заповедта, ако е попредило релевантните за спора факти да бъдат установени точно от административния орган и съответно е рефлектирало върху материалната законосъобразност на акта. В този смисъл, компетентният орган следва да съблюдава стриктно императивните правила на АПК, регламентиращи изясняването на фактите и обстоятелствата релевантни за случая, да събере необходимите доказателства, свързани с факти и обстоятелства от значение за правата или задълженията или законните интереси на заинтересованото лице и да обсъди обясненията и възраженията му, ако такива са дадени.

Видно от ЗСВ по отношение на акта по чл. 327 не се предвижда изискване за спазване на установената в този специален закон процедура, каквато се урежда по отношение на производството по налагане на дисциплинарни наказания на един магистрат, като напр. изслушване на магистрата или приемане на писмените му обяснения по реда на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ. Ето защо отмяна на акт по чл. 327 от ЗСВ, може да се обуславя единствено, ако се допуска такова нарушение на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето, което да пречи или да прави невъзможно релевантните за спора факти да се установят точно от административния орган и това съответно да рефлектира и върху материалната законосъобразност на акта. Такива са нарушенията, които създават вероятност за неистинност на фактите, които органът е счел за установени и които са от значение за съществуването на разпореденото от

него субективно право. Съдът счита, че в случая е гарантирана пълната прозрачност, обективност и справедливост на производството по чл. 327 от ЗСВ, като магистратът е депозирал писмено становище в хода на производството.

Основание за приложение на мярката е виновното неизпълнение на задълженията на магистрата и преценката на административния ръководител, че в конкретния случай не е необходимо да търси дисциплинарна отговорност от провинилия се, а само да постанови акта по чл. 327 от ЗСВ. Въпросната мярка се прилага, когато нарушенията /пропуските/ в работата на магистрата касаят образуването и движението на делата или организацията на работата му.

Съдебната практика по приложение на чл.327 от ЗСВ е категорична, че за да се приеме, че е допуснато съставомерно неправомерно поведение от магистрата, следва да бъдат установени не само факта на нарушението, но и вината му от субективна страна, да се отчетат вида и сложността на разпределените и разглеждани от него дела, както и наличието на други обстоятелства от обективен или от субективен характер, които оказват влияние върху обективната възможност/невъзможност на магистрата да осъществява дейността си в съответствие със закона.

В конкретния случай безспорно е установено, че прокурор М. Г. се е произнесъл след изтичане на едномесечния срок по чл. 242, ал.4 т НПК и чл. 145, ал.2 от ЗСВ по 21 броя досъдебни производства, по 56 преписки и досъдебни производства, изброени в оспорената заповед. В случая обаче не бе доказано това да се дължи на виновно поведение от страна на прокурор Г..

По делото е безспорно, че жалбоподателят има натовареност, значително надвишаваща среднодневната натовареност на прокурор с СРП за страната, както и значителен брой участия в съдебни заседания. Освен това следва да се има предвид, че 23 от общо 77 произнасяне на прокурор Г. са извършени по време на извънредното положение в страната и въведения дистанционен режим на работа в СРП, свързан и с взетото Решение от 13.03.2020 г. на НС за обявяване на извънредно положение в страната във връзка с пандемията от Ковид-19. Организацията на работата на прокурора е свързана с разпределение на необходимото време за изпълнение на всички служебни задължения, които произтичат от заеманата длъжност, което включва проверка, обсъждане и произнасяне по текущия доклад, подготовка за участие в съдебни заседания, изготвяне на обвинителни актове, постановления и други, осъществяване на всички дейности от дежурства и т. н. За всяка от тези дейности трябва да се отдели време за проучване на преписките, което включва запознаване с исканията, доводите, възраженията и становищата на страните по фактите и по правото, запознаване и преценка на доказателствата, на тяхната доказателствена сила и на значението им за правния спор, преценката на приложимите правни норми, за издирване и проучване на приложима съдебна практика, становището на правната доктрина и други, като продължителността на времето за тези проучвания и съответните на това усилия от страна на прокурора са пряко и неразривно свързани с фактичката и правна сложност на разглежданите казуси

Изисква се да бъде установен не само факта на нарушението, но и вината на субекта, при отчитането на причините довели до описания в обжалваната заповед неблагоприятен резултат, като се държи сметка за причините за допускането му - следва да се отчетат вида и сложността на разпределените и разгледани от прокурора преписки, както и наличието на други обстоятелства от обективен или субективен

характер, които оказват влияние върху обективната възможност и/или субективната способност на магистрата да осъществява дейността си в съответствие със закона.

Доколкото неспазването на сроковете е свързано с организацията на работата, то обръщането на внимание по реда на чл. 327 ЗСВ може да бъде направено, ако се установи, че неспазването на сроковете се дължи на проблеми в организацията на работата на магистрата, а не на наличие на други причини като евентуалната висока служебна натовареност или фактическа и правна сложност на разглежданите преписки. Доказателствената тежест за установяване на релевантните за спора факти е върху издателя на акта, като същата му е указана с разпореждането за насрочване на делото.

Съвкупният анализ на доказателственият материал не обосновава извод, че забавеното произнасяне е неоправдано с обстоятелства от обективен характер или субективни причини и се дължи на лошата организация на работа на наблюдаващия ги прокурор.

При издаването на заповедта административният ръководител преценява на какво се дължи нарушението. Административният орган трябва да прецени и дали следва да се обърне внимание на магистрата с оглед цялостната преценка за натовареност и други фактори за организацията на работата, както и тежестта на нарушението и ефекта от обръщането на внимание.

В настоящия случай е използван формален подход с обосноваване на виновно извършено забавено произнасяне в рамките на няколко дни. В конкретния случай административният орган не е обсъдил и установил наличието на виновно поведение на магистрата - една от задължителните предпоставки за издаване на заповедта, поради което е недоказана причинната връзка между установените факти и виновното поведение на прокурора.

Липсата на съображения и доводи, касаещи обсъждане и преценка на цялостната работа на магистрата в разглеждания период и отражението ѝ върху сроковете за извършаване на действията по посочените в заповедта досъдебни производства и преписки възпрепятства проверката на законосъобразността на оспорената заповед, така и не може да мотивира извода, че извършеното по конкретното производство е израз на лоша организация на работата. В оспорената заповед няма изложени конкретни мотиви, че констатираното просрочие се дължи на проблеми в организацията на работата на магистрата. Не са обсъдени конкретни причини, които влошават работата по организацията на прокурор М. Г..

При постановяването на обжалвания акт административният орган не е изследвал въпроса относно това какви факти и обстоятелства са довели до допускането на цитираното нарушение. Няма данни за извършени други нарушения или допуснати пропуски в работата на лицето. Налагането на мярката е възможно само в случай на виновно неизпълнение на служебни задължения. В административният акт обаче не е обсъден субективния елемент на соченото нарушение, а именно наличието на вина. Такава не може да се изведе от приложените по делото доказателства. Анализът на тези доказателства сочи на липса на виновно поведение от страна на магистрата.

С оглед на изложеното, съдът приема, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалноправните предпоставки за законосъобразност по чл. 327 от ЗСВ и при несъответствие с целта на закона и следва да бъде отменена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал.1 АПК ответната страна

дължи да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 660 лева, съобразно представения по делото списък на разноските /лист 165/.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл. 328 от ЗСВ, Административен съд София – град, III отделение, 60- и с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-04-02-3227 от 24.09.2020 г., издадена от административен ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура, с която на прокурор М. И. Г. е наложена административна санкция „Обръщане на внимание“ по чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

ОСЪЖДА Прокуратура на Република България да заплати в полза на М. И. Г. разноски в общ размер на 660 /шест стотин и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Република България.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: